TIESAS RĪKOJUMS (piektā palāta)

2026. gada 2. jūlijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Tiesas Reglamenta 99. pants – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums 2002/584/TI – Eiropas apcietināšanas orderis, kas izsniegts kriminālvajāšanas veikšanai un brīvības atņemšanas sodu izpildei – 6. panta 1. punkts – Izsniegšanas tiesu iestāde – 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšana, ko prokuratūra veikusi, pamatojoties uz tiesneša pieņemtu valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu – Pārbaudes tiesā attiecībā uz Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanu neesība – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā

Lietā C-446/26 PPU [*Blerens*] [i]

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesa, Nīderlande) iesniegusi ar 2026. gada 6. maija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2026. gada 6. maijā, tiesvedībā par tāda Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, kurš izsniegts attiecībā uz

RI,

piedaloties

Openbaar Ministerie,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja M. L. Arasteja Saūna [*M. L. Arastey Sahún*], tiesneši J. Pasers [*J. Passer*], J. Regans [*E. Regan*] (referents), D. Gracijs [*D. Gratsias*] un B. Smulderss [*B. Smulders*],

ģenerāladvokāts: M. Kamposs Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā iesniedzējtiesas 2026. gada 6. maija pieteikumu, kas Tiesā reģistrēts tajā pašā dienā, saskaņā ar Tiesas Reglamenta 107. pantu par steidzamības prejudiciālā lēmuma tiesvedības piemērošanu lūgumam sniegt prejudiciālu lēmumu,

ņemot vērā piektās palātas 2026. gada 21. maija lēmumu minēto pieteikumu apmierināt,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

[i] Šīs lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izdot motivētu rīkojumu saskaņā ar Tiesas Reglamenta 99. pantu,

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.) 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu, lasot to Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk – Harta) 47. panta gaismā.

2 Šis lūgums iesniegts saistībā ar kriminālprocesu par tāda Eiropas apcietināšanas ordera izpildi Nīderlandē, ko attiecībā uz šīs dalībvalsts teritorijā dzīvojošo Grieķijas pilsoni RI Grieķijas kompetentā iestāde izsniegusi, lai veiktu kriminālvajāšanu un izpildītu vairākus brīvības atņemšanas sodus.

Tiesiskais regulējums

3 Pamatlēmuma 2002/584 1. panta "Eiropas apcietināšanas ordera definīcija un pienākums to izpildīt" 3. punktā paredzēts:

"Šis pamatlēmums negroza pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kā tie minēti [LES] 6. pantā."

4 Šā pamatlēmuma 6. panta "Kompetento tiesu iestāžu noteikšana" 1. punkts izteikts šādi:

"Izsniegšanas tiesu iestāde ir izsniegšanas dalībvalsts tiesu iestāde, kas ir kompetenta izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz šīs valsts tiesību aktiem."

5 Minētā pamatlēmuma 8. panta "Eiropas apcietināšanas ordera saturs un forma" 1. punktā noteikts:

"Eiropas apcietināšanas orderis ietver šādu informāciju, kas izkārtota formā, kas norādīta pielikumā:

[..]

c) pierādījums tam, ka pastāv izpildāms spriedums, lēmums par apcietinājuma piemērošanu vai jebkurš cits izpildāms tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku, kas ietilpst 1. un 2. panta piemērošanas jomā;

[..]."

6 Šā paša pamatlēmuma 15. panta "Lēmums par nodošanu" 2. punktā noteikts:

"Ja izpildes tiesu iestāde uzskata, ka informācija, ko paziņojusi izsniegšanas dalībvalsts, ir nepietiekama, lai ļautu pieņemt lēmumu par nodošanu, tā lūdz, lai steidzami piegādā vajadzīgo

papildu informāciju, konkrēti to, kas attiecas uz 3. līdz 5. pantu un 8. pantu, un tā var noteikt termiņu tās saņemšanai, ņemot vērā to, ka ir vajadzīgs ievērot termiņus, kas noteikti 17. pantā."

7 Pamatlēmuma 2002/584 26. panta "Laikposma, kas pavadīts apcietinājumā izpildes dalībvalstī, ieskaitīšana" 1. punktā noteikts:

"Izsniegšanas dalībvalsts ieskaita visus apcietinājuma termiņus, kas izciesti Eiropas apcietināšanas ordera izpildes rezultātā, kopējā brīvības atņemšanas laikā, kas būtu jāizcieš izsniegšanas dalībvalstī brīvības atņemšanas soda vai piespiedu līdzekļa piespriešanas rezultātā."

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

8 2025. gada 29. aprīlī *Efeteio Thessalonikis* (Saloniku apelācijas tiesa, Grieķija) piesaistītā prokuratūra (turpmāk – Grieķijas prokuratūra) attiecībā uz RI izsniedza Eiropas apcietināšanas orderi, lai, pirmkārt, veiktu kriminālvajāšanu par atkārtotu miesas bojājumu nodarīšanu ģimenē un miesas bojājumu nodarīšanu, proti, attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem Grieķijā paredzēts brīvības atņemšanas sods, kura maksimālais ilgums ir attiecīgi desmit gadi un divi gadi, kā arī, otrkārt, izpildītu četrus brīvības atņemšanas sodus, kuru ilgums ir attiecīgi pieci gadi, divi gadi, viens gads un četri mēneši.

9 Tā kā šis Eiropas apcietināšanas orderis tika izsniegts kriminālvajāšanas veikšanai, tas ir balstīts uz valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu, kuru 2018. gada 29. maijā pieņēmis *Protodikeio Katerinis* (Katerini pirmās instances tiesa, Grieķija) izmeklētājtiesnesis un kurš papildināts ar šā paša tiesneša 2018. gada 22. oktobra rīkojumu un atstāts spēkā saskaņā ar Katerini Mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu padomes Dekrētu Nr. 26/2019.

10 2025. gada 30. oktobrī *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesa, Nīderlande) piesaistītais prokurors vērsās šajā tiesā, kas ir iesniedzējtiesa, ar pieteikumu par minētā Eiropas apcietināšanas ordera izpildi. Pamatojoties uz to, RI tika apcietināts, lai viņu nodotu izsniegšanas dalībvalstij.

11 2026. gada 24. marta starpspriedumā minētā tiesa uzskatīja, ka RI nodošana ir jāatsaka attiecībā uz trim no četriem notiesājošiem spriedumiem, uz kuriem balstīts Eiropas apcietināšanas orderis, bet šajā stadijā tā tomēr nesaskatīja nekādu iemeslu pilnībā atteikt viņa nodošanu neatkarīgi no tā, vai attiecībā uz Grieķijas prokuratūras lēmumu izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi, ciktāl tas attiecas uz kriminālvajāšanu, pastāv tāda pārsūdzības tiesā iespēja, kas pilnībā atbilst nosacījumiem, kuri raksturīgi efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā.

12 Par pēdējo minēto aspektu iesniedzējtiesa Grieķijas prokuratūrai kā izsniegšanas tiesu iestādei uzdeva virkni jautājumu, lai it īpaši noskaidrotu gan to, vai valsts lēmuma par apcietinājuma piemērošanu pieņemšanas brīdī vai vēlākā stadijā tiesnesis izsniegšanas dalībvalstī ir pārbaudījis arī šā Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanai izvirzītos nosacījumus attiecībā uz daļu, kas saistīta ar kriminālvajāšanas veikšanu, tostarp šīs izsniegšanas samērīgumu, gan arī, noliedzošas atbildes gadījumā, vai šādam tiesnesim ir iespējams šo samērīgumu pārbaudīt pirms pieprasītās personas faktiskās nodošanas.

13 Ar 2026. gada 21. janvāra vēstuli Grieķijas prokuratūra uz minēto jautājumu atbildēja, ka, pirmkārt, tiesu iestāde, kas pilnvarota izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi, ir kompetentajai apelācijas tiesai piesaistītais prokurors, kurš lemj par šā ordera izsniegšanas nosacījumu

ievērošanu, ņemot vērā samērīguma principu, otrkārt, Grieķijas tiesnesis, proti, izmeklētājtiesnesis, izvērtē, vai ir izpildīti valsts lēmuma par apcietinājuma piemērošanu pieņemšanas nosacījumi, ņemot vērā samērīguma principu, un, treškārt, samērīguma princips ir Grieķijas Republikas Konstitūcijā vispārēji atzīts un nostiprināts princips, kas piemērojams visos kriminālprocesa posmos un kas izskatāmajā lietā ņemts vērā gan brīdī, kad izmeklētājtiesnesis pieņēmis valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu, gan Eiropas apcietināšanas ordera izdošanas brīdī.

14 Uzsvērusi, ka neatkarīgi no tā, ka pamatlietā aplūkojamais Eiropas apcietināšanas orderis attiecas arī uz brīvības atņemšanas sodu izpildi, šī lieta ir līdzīga izskatīšanā esošajai lietai C-722/25 *Wertergen*, iesniedzējtiesa, atkārtojot iemeslus, kuri ietverti lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas ir pēdējās minētās lietas pamatā, balstoties uz informāciju, kuru sniegusi izsniegšanas tiesu iestāde, secina, ka izsniegšanas dalībvalstī prokurora lēmums izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi kriminālvajāšanas veikšanai pirms pieprasītās personas nodošanas nevar tikt pakļauts pārbaudei, ko veic tiesnesis. Turklāt minētā informācija neļaujot iesniedzējtiesai noteikt nedz to, vai, pieņemot valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu, izsniegšanas dalībvalsts kompetentais tiesnesis ir pārbaudījis vai var pārbaudīt nosacījumus, kuriem jābūt izpildītiem, lai izsniegtu Eiropas apcietināšanas orderi kriminālvajāšanas veikšanai, tostarp tā samērīgumu, nedz arī to, vai valsts lēmums par apcietinājuma piemērošanu pirms pieprasītās personas nodošanas var tikt pakļauts pārbaudei, ko veic tiesnesis. Šajā ziņā neesot nozīmes tam, ka nodarījumi, par kuriem šī persona tiek turēta aizdomās Grieķijā, ņemot vērā to raksturu un sodu, ko par tiem var piemērot, ir smagi noziegumi un ka minētā persona dzīvo ārpus Grieķijas teritorijas.

15 Tādēļ, pēc iesniedzējtiesas domām, pastāv šaubas par to, vai pieprasītā persona pirms tās nodošanas izsniegšanas dalībvalstij var saņemt efektīvu tiesību aizsardzību tiesā vai nu Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas, vai valsts tiesas lēmuma, uz kuru tas balstīts, proti, valsts lēmuma par apcietinājuma piemērošanu pieņemšanas kontekstā.

16 Šajā ziņā šī tiesa atgādina, ka 2021. gada 10. marta sprieduma PI (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187) 47. un 48. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka personai, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis kriminālvajāšanas veikšanai, pirms šīs personas nodošanas izsniegšanas dalībvalstij jābūt tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā vienā no diviem prasītajiem aizsardzības līmeņiem, proti, vai nu attiecībā uz Eiropas apcietināšanas orderi, vai attiecībā uz tiesas lēmumu, uz kuru šis orderis balstīts.

17 Ir taisnība, ka šis spriedums attiecās uz situāciju, kas atšķiras no pamatlietā aplūkojamās situācijas, jo lietā, kurā pasludināts minētais spriedums, prokurors bija gan izsniedzis Eiropas apcietināšanas orderi, gan pieņēmis valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu.

18 Tomēr iesniedzējtiesa nav pārliecināta, vai no šīs atšķirības izriet, ka izskatāmajā lietā prasība par efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pirms pieprasītās personas nodošanas nebūtu piemērojama kādā no šiem diviem līmeņiem. Proti, Tiesa esot nostiprinājusi šo prasību savā agrākajā judikatūrā par diviem aizsardzības līmeņiem, it īpaši 2019. gada 27. maija spriedumā OG un PI (Lībekas un Cvikavas prokuratūras) (C-508/18 un C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), uz kuru tā atsaucas 2021. gada 10. marta sprieduma PI (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187) 43.–47. punktā. Tomēr, tāpat kā tas ir šajā gadījumā, lietā, kurā tika pasludināts pirmais no šiem spriedumiem, Eiropas apcietināšanas orderi bija izsniedzis prokurors, savukārt valsts lēmumu par apcietinājuma

piemērošanu bija pieņēmis tiesnesis. Tātad esot maz ticams, ka prasība par efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kas izklāstīta pēdējā minētajā spriedumā, nebūtu piemērojama tādā gadījumā kā pamatlietā.

19 Iesniedzējtiesa uzsver, ka līdzīgā agrākā lietā par Grieķijas apelācijas tiesai piesaistīta prokurora izsniegta Eiropas apcietināšanas ordera izpildi šī tiesa uzskatīja, ka Hartas 47. pantā garantētās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā nav pārkāptas, jo pirms pieprasītās personas nodošanas valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu bija pieņēmis tiesnesis un pēc šīs personas nodošanas Eiropas apcietināšanas ordera tiesiskumu – attiecīgā gadījumā piemērojot judikatūru, kas izriet no 2021. gada 13. janvāra sprieduma MM (C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, 72. un 73. punkts) – pakārtoti varēja pārbaudīt krimināltiesa, kuras kompetencē ir lemt par nodarījumiem, kas ir šā ordera pamatā.

20 Tomēr iesniedzējtiesa šaubās, vai šāda argumentācija joprojām ir spēkā, divu iemeslu dēļ.

21 No vienas puses, šāda argumentācija nozīmējot, ka gadījumā, kad Eiropas apcietināšanas orderi kriminālvajāšanas veikšanai izsniedzis prokurors, nosacījums, kas saistīts ar prasību par efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, jau ir izpildīts valsts tiesas lēmuma līmenī, ja valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu pieņēmis tiesnesis. Tomēr no 2021. gada 10. marta sprieduma PI (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187) 50.–53. punkta izrietot, ka ar šo apstākli vien nepietiek, jo tad, ja Eiropas apcietināšanas orderi ir izsniedzis prokurors, tiesnesim, pieņemot valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu un tātad – pirms nodošanas, jābūt iespējai pārbaudīt Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas nosacījumus, tostarp tā samērīgumu.

22 No otras puses, minētā argumentācija nozīmējot, ka tāda pārbaude tiesā par Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas nosacījumiem, tostarp tā samērīgumu, kuru veic tiesnesis izsniegšanas dalībvalstī pēc pieprasītās personas nodošanas šai dalībvalstij, atbilst prasībai par efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kā tas ir gadījumā, uz ko attiecas 2021. gada 13. janvāra spriedums MM (C-414/20 PPU, EU:C:2021:4). Tomēr no 2021. gada 10. marta sprieduma PI (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187) 54.–57. punkta izrietot – tikai ar to vien, ka pastāv iespēja pārbaudīt tiesā prokurora lēmuma izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi tiesiskumu pēc pieprasītās personas nodošanas vien šāda prasība nav ievērota.

23 Šādos apstākļos *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Pamatlēmuma [2002/584] 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts, ņemot vērā [Hartas] 47. pantu, jāinterpretē tādējādi, ka nav izpildītas prasības, kuras raksturīgas efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā, kas jānodrošina personai, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis kriminālvajāšanas veikšanai – un turklāt brīvības atņemšanas sodu izpildei –, ja:

– Eiropas apcietināšanas orderi izsniedzis prokurors, kas kvalificējams kā "izsniegšanas tiesu iestāde" minētā pamatlēmuma 6. panta 1. punkta izpratnē, taču viņa lēmumu izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi nevar pakļaut nekāda veida pārbaudei tiesā izsniegšanas dalībvalstī pirms pieprasītās personas nodošanas; kā arī

– Eiropas apcietināšanas orderis – ciktāl tas attiecas uz kriminālvajāšanu – balstās uz valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu, ko pieņēmis tiesnesis, kurš šī valsts lēmuma pieņemšanas laikā nav pārbaudījis Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas

priekšnosacījumus un it īpaši samērīgumu šajā ziņā un kura lēmumu izsniegšanas dalībvalstī nevar pakļaut šādai pārbaudei tiesā pirms pieprasītās personas nodošanas?"

Par pieteikumu par steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedības piemērošanu

24 Iesniedzējtiesa šim lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu lūgusi piemērot steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedību, kas paredzēta Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23.a panta pirmajā daļā un Tiesas Reglamenta 107. panta 1. punktā.

25 Pieteikuma pamatojumam iesniedzējtiesa norādījusi, ka prejudiciālais jautājums attiecas uz jomu, kas paredzēta LESD trešās daļas V sadaļā, un ka pieprasītā persona atrodas apcietinājumā, lai to nodotu izsniegšanas dalībvalstij. Nolēmumu par šo nodošanu nevarot pieņemt bez Tiesas atbildes uz uzdoto jautājumu, un tādējādi tās ātrumam esot tieša un izšķiroša ietekme uz šā apcietinājuma ilgumu.

26 Šajā ziņā, pirmām kārtām, jāatgādina, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu konkrēti ir par to, kā interpretēt Pamatlēmuma 2002/584 – kas attiecas uz jomām, kuras paredzētas LESD trešās daļas V sadaļā par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, – 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Tādēļ šim lūgumam var piemērot steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedību.

27 Otrām kārtām, attiecībā uz steidzamības nosacījumu no pastāvīgās judikatūras izriet, ka šis nosacījums ir izpildīts, ja personai, uz kuru attiecas pamatlieta, lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanas datumā ir atņemta brīvība un ja tās paturēšana apcietinājumā ir atkarīga no Tiesas nolēmuma; jāprecizē, ka šīs personas situācija ir vērtējama tāda, kāda tā ir datumā, kad tiek izskatīts pieteikums par steidzamības tiesvedības piemērošanu lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu (skat. it īpaši spriedumu, 2026. gada 23. aprīlis, *Casotta*, C-24/26 PPU, EU:C:2026:333, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 Šajā gadījumā no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka kopš 2025. gada 27. oktobra RI ir atņemta brīvība, lai viņu nodotu Grieķijas kompetentajām iestādēm, un ka šādā situācijā viņš ir datumā, kad tiek izskatīts pieteikums par steidzamības tiesvedības piemērošanu lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu, turklāt iesniedzējtiesa savā nolēmumā precizējusi, ka šī lūguma dēļ par 60 dienām pagarināts RI apcietinājums, lai viņu nodotu izsniegšanas dalībvalstij.

29 Tomēr šīs tiesas uzdotais jautājums būtībā vērsts uz to, lai tai kā izpildes tiesu iestādei ļautu noskaidrot, vai Savienības tiesību normas, uz kurām ir atsauce šajā jautājumā, pamato to, ka tā atsaka Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, ciktāl tas izsniegts krimināltvajāšanas veikšanai, jo tas neatbilstot efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā raksturīgajām prasībām, kas jānodrošina pieprasītajai personai.

30 Apstiprinošai Tiesas atbildei principā būtu jāizraisa RI atbrīvošana, jo viņa nodošana krimināltvajāšanas veikšanai izsniegšanas dalībvalstī būtu jāatsaka un viņa apcietinājums ir ticis pagarināts tikai, lai lūgtu veikt šo prejudiciālā nolēmuma tiesvedību.

31 Ir taisnība, ka šajā gadījumā Eiropas apcietināšanas orderis tika izsniegts arī tādu četru brīvības atņemšanas sodu izpildei, kuri balstīti uz izsniegšanas dalībvalstī pasludinātiem izpildāmiem spriedumiem, un iesniedzējtiesa nepauž nekādas šaubas saistībā ar RI nodošanu, lai izpildītu kādu no šiem sodiem.

32 Tomēr saskaņā ar Pamatlēmuma 2002/584 26. panta 1. punktu izsniegšanas dalībvalstij ir jāieskaita visi apcietinājuma termiņi, kas izciesti Eiropas apcietināšanas ordera izpildes rezultātā, kopējā brīvības atņemšanas laikā, kas būtu jāizcieš izsniegšanas dalībvalstī brīvības atņemšanas soda vai piespiedu līdzekļa piespriešanas rezultātā.

33 Tādējādi atteikums nodot personu, kura apcietināta, lai izpildītu kriminālvajāšanas veikšanai izsniegtu Eiropas apcietināšanas orderi, un attiecībā uz kuru šāds orderis izsniegts arī brīvības atņemšanas soda izpildei, ne vienmēr izraisa šīs personas atbrīvošanu.

34 Tas tā ir tad, ja brīvības atņemšanas soda, kas jāizcieš izsniegšanas dalībvalstī, ilgums ir pietiekami garš, lai tajā varētu iekļauties izpildes dalībvalstī izciestā apcietinājuma ilgums.

35 Taču šajā gadījumā no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka RI nodošanas izsniegšanas dalībvalstij gadījumā viņam piemērojamais minimālais brīvības atņemšanas sods ir četri mēneši.

36 Līdz ar to, tā kā apcietinājuma, kuru RI ir izcietis Nīderlandē, ilgums jau pārsniedz šā soda ilgumu, jāuzskata, ka ar steidzamību saistītais nosacījums ir izpildīts, jo RI paturēšana apcietinājumā šajā dalībvalstī ir atkarīga no Tiesas nolēmuma.

37 Šādos apstākļos saskaņā ar Tiesas Reglamenta 108. panta 1. punktu iesniedzējtiesas pieteikums par steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedības piemērošanu šim lūgumam sniegt prejudiciālu lēmumu ir jāapmierina.

Par prejudiciālo jautājumu

38 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 99. pantu, ja atbilde uz prejudiciālo jautājumu skaidri izriet no judikatūras vai ja atbilde uz uzdoto jautājumu nerada nekādas pamatotas šaubas, Tiesa pēc tiesneša referenta priekšlikuma un pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas jebkurā brīdī var lemt, izdodot motivētu rīkojumu.

39 Šī tiesību norma jāpiemēro saistībā ar šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.

40 Uzdodot jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Pamatlēmuma 2002/584 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts, lasot to Hartas 47. panta gaismā, jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja Eiropas apcietināšanas orderi kriminālvajāšanas veikšanai, kā arī brīvības atņemšanas sodu izpildei ir izsniedzis prokurors, kas uzskatāms par "izsniegšanas tiesu iestādi" šā pamatlēmuma 6. panta 1. punkta izpratnē, efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā raksturīgās prasības, kuras jānodrošina pieprasītajai personai, ir izpildītas pat tad, ja, pirmkārt, šā prokurora lēmumu izsniegt šo Eiropas apcietināšanas orderi pirms šīs personas nodošanas izsniegšanas dalībvalstī nevar pārsūdzēt tiesā, un, otrkārt, minētais Eiropas apcietināšanas orderis, ciktāl tas attiecas uz kriminālvajāšanas veikšanu, ir balstīts uz tādu valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu, ko pieņēmis tiesnesis, kurš nav pārbaudījis Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas nosacījumus, tostarp tā samērīgumu, un kura lēmumu arī nevar pirms šīs nodošanas pārsūdzēt.

41 Uzreiz jāatgādina, ka gan dalībvalstu savstarpējās uzticēšanās principam, gan arī savstarpējās atzīšanas principam, kurš pats ir balstīts uz dalībvalstu savstarpējo uzticēšanos, Savienības tiesībās ir fundamentāla nozīme, jo tie ļauj izveidot un uzturēt telpu bez iekšējām robežām. Konkrētāk, ar savstarpējās uzticēšanās principu katrai no šīm valstīm noteikts pienākums – it

īpaši attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu – uzskatīt, izņemot ārkārtas apstākļus, ka visas pārējās dalībvalstis ievēro Savienības tiesības, it īpaši šajās tiesībās atzītās pamattiesības (spriedums, 2024. gada 29. jūlijs, *Breian*, C-318/24 PPU, EU:C:2024:658, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

42 Tomēr ar Pamatlēmumu 2002/584 ieviestās vienkāršotās notiesāto vai par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu aizdomās turēto personu nodošanas sistēmas efektivitāte un raita darbība ir balstītas uz noteiktu šajā pamatlēmumā paredzēto prasību izpildi, un šo prasību tvērums ir precizēts Tiesas judikatūrā (spriedums, 2021. gada 10. marts, PI, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, 36. punkts, kā arī rīkojums, 2021. gada 22. jūnijs, *Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria*, C-206/20, EU:C:2021:509, 40. punkts).

43 Pirmām kārtām, atbilstoši Pamatlēmuma 2002/584 6. panta 1. punktam "izsniegšanas tiesu iestāde" ir izsniegšanas dalībvalsts tiesu iestāde, kas ir kompetenta izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz šīs valsts tiesību aktiem.

44 Saskaņā ar judikatūru šis jēdziens var aptvert dalībvalsts iestādes, kas, lai gan ne vienmēr ir tiesneši vai tiesas, šajā dalībvalstī piedalās kriminālās justīcijas īstenošanā un, veikdama savas ar Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanu saistītās funkcijas, rīkojas neatkarīgi, un minētā neatkarība prasa, lai pastāvētu normatīvi un organizatoriski noteikumi, ar kuriem būtu iespējams nodrošināt, lai izsniegšanas tiesu iestādei, pieņemot lēmumu par šāda apcietināšanas ordera izsniegšanu, nebūtu nekāda riska it īpaši tikt pakļautai konkrētiem izpildvaras norādījumiem (spriedums, 2019. gada 12. decembris, *Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg* un *Openbaar Ministerie* (Lionas un Tūras prokurori), C-566/19 PPU un C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, 52. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

45 Šajā gadījumā netiek apstrīdēts, ka šīs dalībvalsts prokuratūras darbinieki piedalās kriminālās justīcijas īstenošanā Grieķijas Republikā. Tādējādi šī prokuratūra ietilpst jēdzienā "izsniegšanas tiesu iestāde" Pamatlēmuma 2002/584 6. panta 1. punkta izpratnē.

46 Otrām kārtām, saskaņā ar Pamatlēmuma 2002/584 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu Eiropas apcietināšanas orderī ir jābūt ietvertam pierādījumam par to, ka pastāv "izpildāms spriedums, lēmums par apcietinājuma piemērošanu vai jebkurš cits izpildāms tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku".

47 No judikatūras izriet, ka šīs prasības ievērošanai ir īpaša nozīme, jo tā paredz, ka tad, kad tiek izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, lai cita dalībvalsts apcietinātu un nodotu pieprasīto personu kriminālvajāšanas veikšanai, šī persona procedūras pirmajā stadijā jau varējusi izmantot procesuālās garantijas un pamattiesības, kuru aizsardzība izsniegšanas dalībvalsts tiesu iestādei jānodrošina atbilstoši valsts tiesībām, tostarp, pieņemot valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu (spriedums, 2016. gada 1. jūnijs, *Bob-Dogi*, C-241/15, EU:C:2016:385, 55. punkts).

48 Tā kā Pamatlēmuma 2002/584 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā ietverta tiesiskuma prasība, kuras ievērošana ir Eiropas apcietināšanas ordera spēkā esības nosacījums, šīs prasības neievērošanas sekām principā jābūt izpildes tiesu iestādes atteikumam šo apcietināšanas orderi izpildīt (spriedums, 2016. gada 1. jūnijs, *Bob-Dogi*, C-241/15, EU:C:2016:385, 64. punkts).

49 Tādējādi atbilstoši šā 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajai prasībai Eiropas apcietināšanas ordera sistēma ietver divu līmeņu aizsardzību attiecībā uz pieprasītās personas procesuālajām tiesībām un pamattiesībām, jo pirmajā līmenī – tāda valsts tiesas lēmuma

pieņemšanas brīdī, kāds ir valsts lēmums par apcietinājuma piemērošanu, – paredzētā aizsardzība tiek papildināta ar aizsardzību, kas jānodrošina otrajā līmenī, proti, kad tiek izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, un tas attiecīgā gadījumā var notikt ļoti drīz pēc minētā valsts tiesas lēmuma pieņemšanas (spriedums, 2021. gada 10. marts, PI, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, 42. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī rīkojums, 2021. gada 22. jūnijs, *Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria*, C-206/20, EU:C:2021:509, 44. punkts).

50 Runājot par tādu pasākumu kā Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšana, kas var apdraudēt attiecīgās personas tiesības uz brīvību, šī aizsardzība nozīmē, ka lēmums, kas atbilst efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā raksturīgajām prasībām, jāpieņem vismaz vienā no diviem minētās aizsardzības līmeņiem (spriedums, 2021. gada 13. janvāris, MM, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).

51 No tā izriet – ja izsniegšanas dalībvalsts tiesībās kompetence izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi paredzēta iestādei, kura, lai gan piedalās justīcijas īstenošanā šajā dalībvalstī, tomēr nav tiesnesis vai tiesa, tādam valsts tiesas lēmumam kā valsts lēmums par apcietinājuma piemērošanu, uz kuru balstīts Eiropas apcietināšanas orderis, pašam jāatbilst minētajām prasībām (spriedums, 2021. gada 10. marts, PI, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, 44. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī rīkojums, 2021. gada 22. jūnijs, *Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria*, C-206/20, EU:C:2021:509, 46. punkts).

52 Šo prasību izpilde tādējādi ļauj izpildes tiesu iestādei garantēt, ka lēmuma izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi kriminālvajāšanas veikšanai pamatā bijusi valsts procedūra, kas pakļauta pārbaudei tiesā, un ka personai, attiecībā uz kuru pieņemts minētais valsts lēmums par apcietinājuma piemērošanu, bijušas visas garantijas saistībā ar šāda veida lēmumu pieņemšanu, tostarp garantijas, kas izriet no Pamatlēmuma 2002/584 1. panta 3. punktā minētajām pamattiesībām un tiesību pamatprincipiem (spriedums, 2021. gada 10. marts, PI, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, 45. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī rīkojums, 2021. gada 22. jūnijs, *Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria*, C-206/20, EU:C:2021:509, 47. punkts).

53 Turklāt otrais attiecīgās personas tiesību aizsardzības līmenis nozīmē, ka "izsniegšanas tiesu iestāde" šā pamatlēmuma 6. panta 1. punkta izpratnē pārbauda, vai ir ievēroti Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanai izvirzītie nosacījumi, un objektīvi – ņemot vērā visus apsūdzošos un attaisnojošos elementus un neesot pakļauta ārēju norādījumu, citastarp no izpildvaras puses, riskam – izvērtē, vai šī izsniegšana ir samērīga (spriedumi, 2019. gada 27. maijs, OG un PI (Lībekas un Cvikavas prokuratūras), C-508/18 un C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 71. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2021. gada 13. janvāris, MM, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).

54 Tieši šā pamatlēmuma 6. panta 1. punktā minētajai "izsniegšanas tiesu iestādei", proti, iestādei, kura *in fine* pieņem lēmumu izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi, jānodrošina šis otrais aizsardzības līmenis arī tad, ja minētais Eiropas apcietināšanas orderis balstīts uz valsts lēmumu, kuru pieņēmis tiesnesis vai tiesa (spriedums, 2019. gada 27. maijs, OG un PI (Lībekas un Cvikavas prokuratūras), C-508/18 un C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 72. punkts).

55 Turklāt, ja izsniegšanas dalībvalsts tiesībās kompetence izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi paredzēta iestādei, kura, lai gan piedalās justīcijas īstenošanā šajā dalībvalstī, tomēr pati nav tiesa, minētajā dalībvalstī jāpastāv efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā raksturīgajām prasībām pilnībā atbilstošai iespējai pārsūdzēt tiesā lēmumu izsniegt šādu Eiropas apcietināšanas orderi, tostarp

attiecība uz šāda lēmuma samērīgumu (spriedums, 2021. gada 10. marts, PI, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, 46. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī rīkojums, 2021. gada 22. jūnijs, *Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria*, C-206/20, EU:C:2021:509, 48. punkts).

56 Šāda iespēja pārsūdzēt tiesā lēmumu par Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanu kriminālvajāšanas veikšanai – ko pieņēmusi iestāde, kura, lai gan tā piedalās justīcijas īstenošanā un tai ir nepieciešamā neatkarība no izpildvaras, tomēr pati nav tiesa, – ir paredzēta, lai nodrošinātu, ka pārbaude tiesā attiecībā uz šo lēmumu un šā ordera izsniegšanas nosacījumiem, tostarp tā samērīgumu, tiek veikta, ievērojot efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā raksturīgās prasības (spriedums, 2021. gada 13. janvāris, MM, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, 66. punkts un tajā minētā judikatūra).

57 Tādēļ dalībvalstīm jānodrošina, lai to tiesību sistēmās efektīvi būtu garantēts Pamatlēmumā 2002/584 paredzētais tiesību aizsardzības tiesā līmenis atbilstoši tam, kā šī aizsardzība ir interpretēta Tiesas judikatūrā, izmantojot tiesību aizsardzības līdzekļus, ar kuriem tās to īsteno un kuri dažādās sistēmās var atšķirties (spriedums, 2021. gada 13. janvāris, MM, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, 67. punkts un tajā minētā judikatūra).

58 Šajā kontekstā atsevišķu pārsūdzības tiesību noteikšana attiecībā uz lēmumu par Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanu, ko pieņēmusi tiesu iestāde, kas nav tiesa, šajā ziņā ir tikai iespēja (spriedums, 2021. gada 13. janvāris, MM, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).

59 Tādējādi tas, ka valsts tiesību sistēmā eksistē procesuālo tiesību normas, saskaņā ar kurām Eiropas apcietināšanas ordera izdošanas nosacījumi un tostarp tā samērīgums var tikt pakļauti pārbaudei tiesā izsniegšanas dalībvalstī ne vien pirms tā izdošanas vai vienlaikus ar to, bet arī vēlāk, atbilst efektīvas tiesību aizsardzības tiesā prasībai (spriedums, 2021. gada 13. janvāris, MM, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, 69. punkts un tajā minētā judikatūra).

60 No šīs judikatūras izriet, ka tad, ja tādu Eiropas apcietināšanas orderi kriminālvajāšanas veikšanai, kas balstīts uz tiesneša izdotu valsts apcienāšanas orderi, ir izsniedzis prokurors, kurš uzskatāms par "izsniegšanas tiesu iestādi" Pamatlēmuma 2002/584 6. panta 1. punkta izpratnē, visu to prasību ievērošana, kas raksturīgas efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā un kas nostiprinātas Hartas 47. pantā, nozīmē, ka Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas nosacījumi, tostarp tā samērīgums, izsniegšanas dalībvalstī var tikt pakļauti pārbaudei tiesā.

61 Šajā ziņā Tiesa jau norādījusi, ka tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā šā 47. panta izpratnē neprasa, lai šī pārbaude tiesā varētu tikt īstenota pirms tam, kad attiecīgā persona tiek nodota izsniegšanas dalībvalsts kompetentajām iestādēm (skat. spriedumus, 2021. gada 28. janvāris, *Spetsializirana prokuratura* (Paziņojums par tiesībām), C-649/19, EU:C:2021:75, 79. un 80. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra, un 2022. gada 30. jūnijs, *Spetsializirana prokuratura* (Informācija attiecībā uz valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu), C-105/21, EU:C:2022:511, 44. punkts).

62 Ir taisnība, kā norāda iesniedzējtiesa, ka 2021. gada 10. marta spriedumā PI (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, 47. un 48. punkts) un 2021. gada 22. jūnija rīkojumā *Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria* (C-206/20, EU:C:2021:509, 49. punkts) Tiesa ir nospriedusi, ka personai, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis kriminālvajāšanas veikšanai, pirms šīs personas nodošanas izsniegšanas dalībvalstij ir jābūt tiesībām uz efektīvu tiesību

aizsardzību tiesā vismaz vienā no diviem minētajā judikatūrā prasītajiem aizsardzības līmeņiem, un tādējādi tas nozīmē, ka ir jābūt iespējai īstenot pārbaudi tiesā vai nu attiecībā uz Eiropas apcietināšanas orderi, vai attiecībā uz tiesas lēmumu, uz kuru šis orderis balstīts, pirms minētā ordera izpildes.

63 Tādējādi Tiesa ir nospriedusi, ka Pamatlēmuma 2002/584 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts, lasot to Hartas 47. panta gaismā, jāinterpretē tādējādi, ka efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā raksturīgās prasības, kas nodrošināmas personai, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis krimināvajāšanas veikšanai, nav izpildītas tad, kad gan Eiropas apcietināšanas orderi ir izdevis, gan tiesas lēmumu, uz kuru tas balstīts, ir pieņēmis prokurors, kas var tikt uzskatīts par "izsniegšanas tiesu iestādi" šā pamatlēmuma 6. panta 1. punkta izpratnē, bet šie lēmumi nav pakļauti pārbaudei tiesā izsniegšanas dalībvalstī, pirms izpildes dalībvalsts ir pieprasīto personu nodevusi (spriedums, 2021. gada 10. marts, PI, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, 60. punkts, un rīkojums, 2021. gada 22. jūnijs, *Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria*, C-206/20, EU:C:2021:509, 54. punkts).

64 Tomēr, kā izriet no iepriekšējā punkta, pēdējā minētā prasība lietās, kurās tika pasludināts attiecīgais spriedums un izdots attiecīgais rīkojums, noteikti bija jāpiemēro tāpēc, ka pirms šīs nodošanas kādā no diviem aizsardzības līmeņiem nebija iesaistīts tiesnesis, jo gan valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu bija pieņēmis, gan Eiropas apcietināšanas orderi minētajās lietās bija izsniedzis prokurors, kas uzskatāms par "izsniegšanas tiesu iestādi" Pamatlēmuma 2002/584 6. panta 1. punkta izpratnē.

65 Proti, kā Tiesa skaidri ir norādījusi 2021. gada 10. marta sprieduma PI (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187) 51.–54. punktā, no 2019. gada 12. decembra sprieduma *Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg* un *Openbaar Ministerie* (Lionas un Tūras prokurori) (C-566/19 PPU un C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, 67.–71. punkts) un 2019. gada 12. decembra sprieduma *Openbaar Ministerie* (Zviedrijas prokuratūra) (C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, 46.–53. punkts) izriet, ka prokuratūras lēmuma izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi samērīguma pārbaude tiesā var notikt ne tikai pirms pieprasītās personas nodošanas, bet arī pēc tās, ja pastāv valsts procesuālo normu kopums, kas nodrošina tiesneša iesaistīšanos kopš brīža, kad attiecībā uz šo personu ir pieņemts valsts lēmums par apcietinājuma piemērošanu, un tātad pirms tās nodošanas, un tas tā vēl jo vairāk ir tad, ja šis tiesnesis turklāt izvērtē, vai ir izpildīti Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanai izvirzītie nosacījumi, tostarp attiecībā uz tā samērīgumu.

66 Tādējādi no 2021. gada 10. marta sprieduma PI (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187) 47., 48. un 60. punkta, kā arī no 2021. gada 22. jūnija rīkojuma *Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria* (C-206/20, EU:C:2021:509) 49. un 54. punkta izrietošā prasība, saskaņā ar kuru pārbaudi tiesā attiecībā uz Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas nosacījumiem, tostarp tā samērīgumu, jābūt iespējai veikt pirms pieprasītās personas nodošanas, izņēmuma kārtā ir pamatota tikai tādos īpašos apstākļos, kādi bija lietās, kurās tika pasludināts minētais spriedums un izdots minētais rīkojums, kad tiesnesis nav nedz pieņēmis valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu, nedz izdevis Eiropas apcietināšanas orderi. Savukārt, ja šo orderi ir izsniedzis vai šo lēmumu ir pieņēmis tiesnesis, šī pārbaude tiesā saskaņā ar šā rīkojuma 59. un 61. punktā atgādināto judikatūru attiecīgā gadījumā var tikt veikta pēc šīs nodošanas.

67 Tādējādi no Tiesas judikatūras izriet, ka valsts regulējums, kurā Eiropas apcietināšanas orderis – ko krimināvajāšanas veikšanai ir izsniedzis prokurors, kurš uzskatāms par "izsniegšanas tiesu iestādi" Pamatlēmuma 2002/584 6. panta 1. punkta izpratnē un kura lēmumu nevar pārsūdzēt tiesā pirms pieprasītās personas nodošanas – ir balstīts uz valsts lēmumu par apcietinājuma

piemērošanu, ko pieņēmis tiesnesis, kurš neveic Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas nosacījumu, tostarp tā samērīguma, pārbaudi, atbilst no Hartas 47. panta izrietošajām prasībām, ja vien pirms vai pēc šīs nodošanas var tik iesniegta pārsūdzība tiesā attiecībā uz Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas nosacījumu ievērošanu.

68 Attiecībā uz pēdējo minēto aspektu vēl jāatgādina, ka tad, ja izsniegšanas dalībvalstī nav procesuālo normu, kas ļautu tiesai pārbaudīt Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas nosacījumus, tostarp tā samērīgumu, Tiesa 2021. gada 13. janvāra sprieduma MM (C-414/20 PPU, EU:C:2021:4) 72. punktā būtībā ir nospriedusi, ka Savienības tiesībās šīs dalībvalsts tiesai ir piešķirta kompetence pakārtoti pārbaudīt Eiropas apcietināšanas ordera spēkā esību.

69 Šajā gadījumā no iesniedzējtiesas nolēmumā ietvertās informācijas izriet, ka saskaņā ar norādēm, ko, atbildot uz iesniedzējtiesas lūgumu, sniegusi Grieķijas prokuratūra, prokurors kā "izsniegšanas tiesu iestāde" Pamatlēmuma 2002/584 6. panta 1. punkta izpratnē pārbauda Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas nosacījumu ievērošanu, tostarp tā samērīgumu, un ka tiesnesis, kas pieņēmis valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu, uz kuru ir balstīts šis Eiropas apcietināšanas orderis, šādu Eiropas apcietināšanas ordera pārbaudi neveic, bet pārbauda tikai to, vai, pieņemot valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu, ir ievēroti šā valsts lēmuma izsniegšanas nosacījumi, tostarp tā samērīgums.

70 Saskaņā ar iesniedzējtiesas vērtējumu no šīm norādēm izriet, ka nedz šis tiesnesis, nedz kāda cita valsts tiesa pirms pieprasītās personas nodošanas nepārbauda, vai Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas nosacījumi atbilst samērīguma principam.

71 Savukārt no iesniedzējtiesas nolēmuma skaidri neizriet, vai Grieķijas tiesībās ir paredzēta tāda pārsūdzības tiesā iespēja pēc pieprasītās personas nodošanas, kas ļautu tiesnesim pārbaudīt Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas nosacījumus, tostarp tā samērīgumu.

72 Tādējādi šķiet, ka šāds regulējums no Hartas 47. panta izrietošajām prasībām, kuras raksturīgas efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā, atbilstu tikai ar nosacījumu, ka šāda pārsūdzības tiesā iespēja ir paredzēta izsniegšanas dalībvalstī, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, vajadzības gadījumā lūdzot izsniegšanas tiesu iestādei saskaņā ar Pamatlēmuma 2002/584 15. panta 2. punktu steidzami tai piegādāt visu vajadzīgo papildu informāciju.

73 Tātad pamatlietā aplūkojamā Eiropas apcietināšanas ordera izpilde, ciktāl tas ir ticis izsniegts kriminālvajāšanas veikšanai, būtu jāatsaka tikai tad, ja šāda pārsūdzības iespēja nepastāv.

74 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka Pamatlēmuma 2002/584 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts, lasot to Hartas 47. panta gaismā, jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja Eiropas apcietināšanas orderi kriminālvajāšanas veikšanai, kā arī brīvības atņemšanas sodu izpildei ir izsniedzis prokurors, kas uzskatāms par "izsniegšanas tiesu iestādi" šā pamatlēmuma 6. panta 1. punkta izpratnē, efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā raksturīgās prasības, kuras jānodrošina pieprasītajai personai, ir izpildītas pat tad, ja, pirmkārt, šā prokurora lēmumu izsniegt šo Eiropas apcietināšanas orderi pirms šīs personas nodošanas izsniegšanas dalībvalstī nevar pārsūdzēt tiesā, un, otrkārt, minētais Eiropas apcietināšanas orderis, ciktāl tas attiecas uz kriminālvajāšanas veikšanu, ir balstīts uz tādu valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu, ko pieņēmis tiesnesis, kurš nav pārbaudījis Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas nosacījumus, tostarp tā samērīgumu, un kura lēmumu arī nevar pirms šīs nodošanas

pārsūdzēt, ar nosacījumu, ka izsniegšanas dalībvalstī ir paredzēta tāda pārsūdzības tiesā iespēja pēc minētās nodošanas, kas garantē Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas nosacījumu ievērošanas, tostarp tā samērīguma, pārbaudi.

Par tiesāšanās izdevumiem

75 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) izdod rīkojumu:

Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts, lasot to Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta gaismā,

jāinterpretē tādējādi, ka

tad, ja Eiropas apcietināšanas orderi kriminālvajāšanas veikšanai, kā arī brīvības atņemšanas sodu izpildei ir izsniedzis prokurors, kas uzskatāms par "izsniegšanas tiesu iestādi" šā pamatlēmuma 6. panta 1. punkta izpratnē, efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā raksturīgās prasības, kuras jānodrošina pieprasītajai personai, ir izpildītas pat tad, ja, pirmkārt, šā prokurora lēmumu izsniegt šo Eiropas apcietināšanas orderi pirms šīs personas nodošanas izsniegšanas dalībvalstī nevar pārsūdzēt tiesā, un, otrkārt, minētais Eiropas apcietināšanas orderis, ciktāl tas attiecas uz kriminālvajāšanas veikšanu, ir balstīts uz tādu valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu, ko pieņēmis tiesnesis, kurš nav pārbaudījis Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas nosacījumus, tostarp tā samērīgumu, un kura lēmumu arī nevar pirms šīs nodošanas pārsūdzēt, ar nosacījumu, ka izsniegšanas dalībvalstī ir paredzēta tāda pārsūdzības tiesā iespēja pēc minētās nodošanas, kas garantē Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas nosacījumu ievērošanas, tostarp tā samērīguma, pārbaudi.

[Paraksti]